

Wisznice dn. 19 VII 48.
366

Moje pierwsze wojenne.
Kiedy nadchodził ~~frat~~ ^{to} ~~to~~ ^{my} byliśmy
na wiosce. Z wioski widać było jak
się pali. ~~ja~~ ^{ja} ~~byłam~~ ^{byłam}, że to się ^{pali} ~~moj~~
dom, więc chciałam biec, ale
mamusia mi nie pozwoliła. Poszliśmy
do okopu i tam byliśmy, ale ja
miałam dużo strachu bo mamusia
z siostrą poszły do domu po dużą
walizkę, w której najwięcej było ^{nieży} ~~i~~ po
buty brata, zegar i srebrny obracek.
Gdy mamusi ~~z~~ ^z ~~era~~ ^{era} nie było,
wtedy ~~ja~~ ^{ja} ~~pobiegłam~~ ^{pobiegłam} do domu. ~~jak~~
Słam, ~~to~~ ^a ~~mi~~ ^{mi} kule nad głowę mi
gwizdały, więc ~~ja~~ ^{ja} ~~co~~ ^{co} ~~podjęłam~~ ^{podjęłam} kawałek
to padam na ziemię. ~~jak~~ ^{jak} ~~przyszłam~~ ^{przyszłam}
do domu to się ~~przestraszyłam~~ ^{przestraszyłam}, ~~jak~~
~~zobaczyłam~~ ^{widząc} ~~mamusię~~ ^{mamusię} taką nie wyrażającą,
wtedy ~~zapytałam~~ ^{zapytałam}: „co mamusi się stało?”

367

Mamusia odpowiedziała, że zandarm
chciał zabrać brata buty, ale mu
mamusia z ręką wywalała i tylko
zabrał mój srebrny pamiątkowy obrączek.
Więc wtedy zaczęłam płakać i
prosić Pana Boga, aby jak najprędzej
skończył ^{zginął} ~~się~~ brat. Wtedy mamusia
wzięła walizkę, siostra buty i
poszliśmy na wieś. Tam przeczekał się
noce, i skończył się brat. przesunął się
dalej.

Wajdykówna Matylda KVB
Wisznice
Powiat Włodawa